

SMISEL NAŠEGA DELA

TONE MIZERIT

Prihodnjo nedeljo, 13. marca bo z začetno prireditvijo naših osnovnošolskih tečajev nastopilo tudi novo delovno leto v tem dopolnilnem vzgojnem sistemu, ki je zaklad in ponos slovenske skupnosti v Argentini. S sprejemnimi izpiti in naslednjo soboto z začetno sveto mašo bo stekel tudi naš srednješolski tečaj. Nad tristo šolarjev in kakih 150 dijakov bo, soboto za soboto, posvetilo nekaj ur, da se izpopolnijo v slovenskem jeziku in kulturi, in tudi da rastejo v svoji veri in v jeziku, ki sta bila vera in materni jezik njihovih dedov. Delovno leto se bo začelo tudi za desetine učiteljc in učiteljev, ter profesorice in profesorjev, ki bodo prostovoljno darovali svoj čas in svoj napor, da se zagotovi še novo obdobje veljavnosti slovenščine in slovenskih vrednot v naši skupnosti.

Ko razni strokovnjaki iz matične domovine preučujejo obstoj in delovanje slovenskih potomcev in njihovih ustanov v Argentini, poudarjajo važnost te šolske dejavnosti. Tako imenovani „slovenski čudež v Argentini“, ki seveda nima nič „čudežnega“, sloni na več temeljih, eden katerih je prav naše šolstvo. Tečaji so začeli delovati ob samem začetku organizacijskega življenja in so se ohranili desetletja, tako da mnogi praznujejo že šestdeset let. Umestno je torej, da se ob začetku novega obdobja in tako visokih obletnic, nekoliko razgledamo po tem našem obzorju in potegnemo zaključke, ki naj bodo vsem v korist.

V teh letih se sistem organizacije tečajev ni veliko spremenil, spremenili pa smo se ljudje. Ni nobena novost, da besedni zaklad večine naši otrok iz leta v leto upada. Ugotavljamo lahko tudi, da se slovenščina vedno manj uporablja v naših družinah in se s tem izpodkopava eden temeljev dobrega znanja. Tudi z učnimi močmi so rastoče težave, saj se rado dogaja, da mrzlično iščemo učiteljice, voditeljice ali profesorje, da napolnimo mesta tistih, ki so iz enega ali drugega razloga delo zapustili.

Kaj pa starši? Mnogi, res številni, pošiljajo svoje otroke v želji in upanju, da bodo izpopolnili svoje znanje slovenščine in poznanje Slovenije in njene kulture. Vsa čast jim. Ne manjka pa tudi takih, ki jim prija zdravo in varno okolje v naših šolah in Domovih, znanje otrok pa pri njih zdrsi na drugo mesto. In včasih se učitelji pritožujejo, da se nekateri starši s pošiljanjem v šolo pač „rešijo“ otrok za nekaj ur, ki jih posvetijo mimemu nakupovanju. A res je, da bo le z vestnim, odgovornim in tesnim sodelovanjem med družino in šolo, in v družini sami, smisel našega šolstva ostal v službi jezika in slovenstva.

In otroci ter najstniki? Vemo, da zunanji vpliv ni najboljši. Te dni je raziskava na vzgojnem področju v Argentini razkrila nevarno nazadovanje tukajšnjih osnovnih in srednjih šol. Učenci in dijaki so tudi vedno bolj uporni, mnogokrat s pasivno ali celo aktivno potuho staršev. Ali se to opaža tudi že v slovenskih šolah?

Resno moramo premisliti naše stanje. Vsak naj pometa najprej pred svojim pragom. Tisti, ki bi lahko sodelovali in učili, pa se držijo ob strani. Oni, ki delajo za narodno zavest in znanje, da vestno opravljajo svoje delo. Starši, da se zavedajo, da je uspeh bistveno odvisen od njih, njihovega sodelovanja s šolo in njihove pomoči otrokom. Otroci pa, da spoznajo, kakšno bogastvo jim nudijo slovenske šole, jezikovno in kulturno; da imajo edinstveno priložnost izpopolniti svojo osebnost v stiku in ljubezni do svojih korenin.

Šest desetletij že delujejo naše šole. Na njih je slonelo in še sloni preživetje slovenstva v Argentini. Ohranimo jih z ljubeznijo, ki naj srka moč iz naših korenin, tam pod Triglavom.

Nastopil je veleposlanik Tomaž Mencin

Novoimenovani izredni in pooblaščen veleposlanik Republike Slovenije v Argentini, Tomaž Mencin, je preteklo sredo 2. marca predsednici Argentine Cristini Fernández de Kirchner predal poverilna pisma.

Po predaji poverilnih pisem je veleposlanik položil cvetje pred spomenik Generalu San Martinu na istoimenskem trgu v Buenos Airesu, za tem pa se je udeležil sprejema za nove veleposlanike v palači San Martin, ki ga je organiziralo argentinsko zunanje ministrstvo.

Kot smo že poročali v našem listu, je Predsednik republike dr. Danilo Türk Tomaža Mencina 20. januarja 2011 imenoval za izrednega in pooblaščenega veleposlanika v Buenos Airesu. Nerezidenčno je akreditiran tudi v Čilu, Paragvaju, Peruju in Urugvaju.

Službena pot novega veleposlanika na Ministrstvu za zunanje zadeve se je začela leta 1992 v Sektorju za izvenevropske države, od koder jo je leta 1993 nadaljeval s podiplomskim študijem diplomacije na Sredozemski akademiji Univerze na Malti. Leta 1994 se je vrnil v Sektor za izvenevropske države, dokler ni bil leta 1996 napoten v Turčijo, kjer je kot začasni odpravnik poslov vzpostavil Veleposlaništvo RS v Ankari. Leta 2000 se je vrnil v ministrstvo v Ljubljani in prevzel naloge namestnika vodje Sektorja za Afriko, Azijo, Latinsko Ameriko in Pacifik. Za krajše obdobje je opravljal naloge začasnega odpravnika poslov na Veleposlaništvu RS v Teheranu. Novo zadolžitev v tujini je prevzel avgusta leta 2002. V Indiji je v rangu svetovalca in začasnega odpravnika poslov vzpostavil Veleposlaništvo RS v New Delhiju, kjer je ostal do septembra 2004. Iz Indije je Tomaž Mencin odšel na Švedsko, kjer je delal tri leta kot svetovalec in namestnik veleposlanice na Veleposlaništvu RS v Stockholmu. V ministrstvo se je vrnil julija 2007, kjer je prevzel naloge vodje Sektorja za Afriko, Bližnji vzhod, Azijo in Oceanijo.

Diplomiral je leta 1991 v Ljubljani na Fakulteti za družbene vede, smer sociologija, leta 1992 je končal še pedagoško-andragoški študij na Pedagoški fakulteti v Mariboru. Leta 1994 je opravil enoletni podiplomski študij diplomacije na Sredozemski akademiji Univerze na Malti.

Govori angleško, špansko, francosko, turško, srbsko in hrvaško.

Tomaž Mencin se je rodil 12. 4. 1966 v Novem mestu. Je poročen in ima dva otroka.

Takoj po uradnem nastopu je na spletni strani veleposlaništva objavil sledeče pismo:

Spoštovane Slovenke in Slovenci ter spoštovani vsi drugi obiskovalci spletnih strani Veleposlaništva Republike Slovenije v Buenos Airesu!

S predajo poverilnih pisem predsednici Argentine, gospe Cristini Fernandez de Kirchner, sem 2. marca 2011 tudi uradno prevzel naloge izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v tej državi. V veliko čast in zadovoljstvo mi je, da začnjam opravljati to zahtevno, a hkrati prijetno nalogo.

Naloge, ki sem si jih zastavil, so naslednje:

1. Posebna pozornost in zato prva naloga veleposlaništva bo tudi v prihodnje namenjena kakovostnemu nadaljevanju stikov Slovenije z njenimi izseljenci v Argentini, Urugvaju, Peruju, Čilu in Paragvaju.

2. Razvoj dvostranskega sodelovanja ter spremljanje razvoja razmer v državi sprejemnici ter državah nerezidenčnega pokrivanja. To vključuje dajanje pobud in prenašanje stališč ter komunikacije na različnih ravneh.

3. Spodbujanje, vzpostavljanje in razvoj gospodarskega sodelovanja. Izkoriščanje dobrih bilateralnih odnosov za nadaljnjo poglobitev aktivnosti, ki so že začete, kot tudi iskanje novih poslovnih priložnosti.

4. Ustvarjanje mreže stikov z različnimi dejavniki na politični ravni, v upravi, gospodarstvu, kulturi, znanosti, civilni družbi, medijih in drugih področjih, ki lahko prispevajo k prepoznavnosti Slovenije in njeni gospodarski učinkovitosti ter izkoriščanju njenih potencialov.

5. Spremljanje razvoja razmer v širši regiji, s poudarkom na delovanju držav akreditacije, njihovem pozicioniranju do regije, njihovih medsebojnih odnosih in delovanju v regionalnih organizacijah.

6. Izvajanje konzularne zaščite fizičnih in pravnih oseb Republike Slovenije ter izvajanje konzularnih funkcij.

7. Spodbujanje širšega sodelovanja z državo gostiteljico na kulturnem, izobraževalnem, znanstvenem področju ter

v turizmu.

8. Iskanje in povezovanje skupnega interesa s strani obeh držav, nevladnih organizacij, poslovnih subjektov, posameznikov in sodelovanja v multilateralnih projektih.

Verjamem, da bomo na veleposlaništvu, ki ga vodim, tudi z Vašo pomočjo kvalitetno delovali za okrepitev sodelovanja naše države v odnosih z Argentino na vseh ravneh in hkrati skrbeli za še več aktivnosti, ki vzpodbujajo stike slovenske skupnosti z matično državo ter s svojim delom izrazili spoštovanje vsem tistim, ki se trudijo za ohranjanje slovenske identitete.

Veleposlaništvo bo tudi v prihodnje odpiralo vrata vsem generacijam in prislunilo vsem dobrim praksam in novim idejam, ki vodijo k povezovanju in širjenju novih obzorij za dobrobit vseh nas.

Prisrčno Vas pozdravljam,

Tomaž Mencin
Veleposlanik Republike Slovenije

Novemu veleposlaniku tudi mi želimo obilo uspehov na novem mestu, predvsem pa tudi plodnega sodelovanja z našo skupnostjo v prid slovenskih vrednot med nami.

Mineva dve leti od vstopa v Hudo Jamo

Ob drugi obletnici odkritja grobišča v rovu Svete Barbare v Hudi Jami je v organizaciji Študijskega centra za narodno spravo potekalo mednarodno znanstveno srečanje.

V Sloveniji od 600 evidentiranih lokacij prikritih grobišč in še več tistih, ki so popolnoma prekrite, ni niti ene take, za katero bi lahko rekli, da je urejeno vojno pokopališče žrtv komunističnega režima, je na srečanju dejal Marko Štrovs.

Vodja službe za vojna grobišča pri ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve Štrovs, ki je bil navzoč od samega začetka odkritja grobišča v rovu v Hudi Jami pri Laškem, je izpostavil, da se pri vojnih in prikritih grobiščih vseh žrtv revolucije v teh 20 letih zaradi politične moči pravzaprav ni naredilo nič bistvenega.

Za grobišče v rovu Barbara se je po Štrovsovih besedah vedelo že dolgo časa. Vsi so vedeli, a vendar tega nihče uradno ni potrdil. Zdaj je drugače, država je potrdila, da je tam množično grobišče in nihče tega ne more več prikriti, da je v njem okoli 4000 trupel, je še zatrdil.

Zgodovinar Jože Dežman se je dotaknil okoliščin in procesov, ki so vodile do odkritja Hude Jame. Svoj prispevek o tabuizaciji in detabuizaciji je začel z besedami, da je „to tretje srečanje o Hudi Jami, v Hudi Jami pa še zmerom nismo“. Oprl se je na misli kolega Mitje Ferenca, ki je rekel, da „smo prišli do vrat svoje preteklosti, jih odprli, vstopili, zdaj pa ne moremo ven, da bi povedali, kaj smo videli“. O krivdi in grehu ne morejo presojati morilci in vse več je tistih, ki imajo moč in jim razkrivanje zločina ni v interesu, se s Ferencem strinja Dežman.

„Tukaj je mentalitetni blok, ki pove, kam nas hoče nekdo usmerjati v tej družbi,“ opozarja Dežman in dodaja, da je sprava zlorabljen pojem. Huda Jama se sicer zdaj ureja, konec meseca bo urejeno pokopno mesto oziroma kostnica, kamor bodo aprila prenesli žrtve in takrat se bo slovenska javnost lahko opredeljevala do teh zadev, je še dodal.

25-LETNICA SMRTI MSGR. OREHARJA

Ko je odšel oče in pastir

Tako kot narod, tudi skupnost, ki ne pozna svoje zgodovine in ne spoštuje svojih velikim mož, stopa po krivi poti. Slovenci v Argentini se tega dobro zavedamo in skušamo ohranjati lep in hvaležen spomin na tiste, ki so v najtežjih letih begunstva, vselitve v novo deželo in še mnogo potem, gradili našo Slovenijo v svetu.

Eden teh mož je bil gotovo msgr. Anton Orehar. Petindvajset let že poteka, odkar nas je zapustil duhovnik, ki je jasno videl potrebe časa in okoliščin, in skupnost usmerjal po varni poti verskega in narodnega življenja, v zvestobi temeljnim vrednotam.

Svojo življenjsko pot je msgr. Anton Orehar začel dne 13. junija 1910 v Predosljah pri Kranju. Bil je najmlajši v družini; imel je še osem sester in bratov. Šolanje je opravil v domačem kraju, gimnazijo pa obiskoval v bližnjem Kranju. Oče je bil zidar, družina se je skromno preživljala, zato ni čudno, da je mladi dijak vseh osem let prehodil dan za dnem pot v šolo, ki ni bila ravno blizu. Maturo je opravil leta 1929 in vstopil v ljubljansko semenišče.

Kot bogoslovec je obiskoval teološko fakulteto, jo dokončal ter bil 8. julija 1934 posvečen v duhovnika. Prvo delovno mesto je bilo v Mengšu, kjer je kaplanoval in se posvetil predvsem šolskim otrokom in mladini. Imel je veliko veselja in uspehov z njimi. Po štirih letih je iz kmečke-obrtniške fare bil prestavljen za leto in pol v Št. Vid nad Ljubljano, ki je bilo že predmestje, in spet imel skrb za mlade farane. Počasi se mu je utrjevala misel, da bi se posvetil študirajoči mladini. Zato je sprejel mesto stolnega vikarja v Ljubljani in poučeval verouk na Trgovski šoli in na ženski gimnaziji na Poljanah. Tu je posegal v dijaške organizacije, v kongregacijo za dijakinje in nato bil asistent pri Katoliški akciji za visokošolke. Svoje študij tudi ni zanemarjal in se proti koncu vojne začel pripravljati na doktorat.

Njegov življenjski smoter - biti profesor - je delno preprečila vojna in komunistična revolucija. Kot skoraj vsem, so dogodki ob koncu vojne spremenili tudi njemu način življenja ter ga prisilili, da se je moral prilagoditi božjim načrtom. V maju 1945 je odšel z množico Slovencev v begunstvo in preživel prve težke dni na Koroškem, nato pa se pomaknil v begunska taborišča v Italiji. V Monigu pri Trevisu so ga na duhovniškem posvetu 31. maja 1945 izbrali za glavnega dušnega pastirja. Nekaj mesecev kasneje ga je še škof dr. Gregorij Rožman, ki ga je leta 1934 posvetil v duhovnika, postavil za delegata ljubljanskih duhovnikov. Iz Moniga se je preselil v Servigliano, od tam v Seni-

gallijo in končno v Argentino, kamor je prispel 1. aprila 1948.

V Argentini je stopil v stik z msgr. Janezom Hladnikom in prevzel skrb za duhovni blagor novih priseljencev. Vstopil je v uredništvo Duhovnega življenja in vpeljal izdajo Oznanila, verskega lista, ki je začel izhajati 31. oktobra 1949. Leta 1950 pa je postal predsednik konzorcija DŽ.

Ko je bil msgr. Hladnik imenovan za župnika na fari sv. Jožefa v Lanusu, je sprejel celotno skrb za vse Slovence v Argentini. V tej funkciji je bil uradno potrjen 5. decembra 1953, ko je po encikliki papeža Pija XII. Exul familia bilo uvedeno dušno pastirstvo za izseljence.

To so precej suhi podatki iz plodne življenjske poti, ki zelo skromno orišejo njegovo veličino. Čeprav so že njegovi začetni koraki in duhovniški službi kazali, da je zelo zmožna oseba, je delo, ki ga je opravil tako v taboriščih kot pozneje v Argentini, potrdili zaupanje, ki so mu izkazali sobratje in sam škof Rožman.

Kot je bilo že zapisano, je takoj po prihodu začel z delom. 17. maja je bila ustanovljena Vincencijeva konferenca, ki je nudila pomoč potrebnim rojakom. Kmalu zatem je bila osnovana „Čebelica“, ki je marsikomu pomagala v težkih trenutkih. Pri tem je bilo veliko njegovega dela.

Brez dvoma je Slovenska hiša v celoti spomenik njegovemu naporu. Od leta 1954 pa do blagoslovitve cerkve Marije Pomagaj in še vse do zadnjega je mnogo svojih sil namenil v to mogočno stavbo. Od prvega začetka je služila ne samo kot sedež raznovrstnim ustanovam in organizacijam, tudi je bila zatočišče onim, ki so bili še brez lastne strehe.

Čeprav se ni mogel posvetiti po-

polnoma profesorskemu poklicu, kot je bila njegova volja, je le našel čas, da je bil v stiku s študenti. Pri srednješolskem tečaju ravnatelja Marka Bajuka je od vsega začetka poučeval prav do konca svojih moči. Tudi osnovnošolske otroke je obiskoval, jim maševal in pridigal po šolah in na skupnih prireditvah.

Še kot kaplan je dobil nalogo od škofa, naj laike poveže v Katoliški akciji. Tako je naredil in tako je delal prav do smrti. Osebo je imel na skrbi deklinsko vejo in bil še glavni asistent KA.

Njegovo zanimanje se ni ustavilo pri buenosaireških Slovencih. Vsako leto je potoval po Argentini, kolikor je mogel, in obiskal čim več skupin in posameznikov. Vsak njegov nastop se je spremenil v slavo, saj je večkrat bil njegov obisk edini povod za srečanje rojakov. Tudi škofa Rožmana je spremljal, ko je prišel v Argentino, in mu pomagal in delal družbo na potovanjih, iz katerih je rad citiral razne pogovore z njim. Tudi je spremljal nadškofa Šuštarja, ko je prišel k nam iz domovine.

Zanimal se je za vse življenje v skupnosti. Sodeloval in udeleževal se je kulturnih in družabnih prireditev, bil vedno dobrodošel in težko pričakov.

Bil je znan tudi v argentinskih cerkvenih krogih, saj je kot slovenski dušni pastir moral vzdrževati stike z argentinsko hierarhijo; poleg tega je imel odgovorna mesta v argentinski katoliški komisiji za izseljence.

Imeti na skrbi duše svojih rojakov ga je pripeljalo do tega, da jih je hotel posamezno poznati. Rad je odgovarjal imenom in si zapomnil ime vsakega člana v družini. Imel je za to poseben dar.

Njegova smrt, na prvi petek 7. marca 1986, je globoko prizadela našo skupnost in vsakega posameznika. Msgr. Orehar je umrl v Mendози, kamor je šel prav v iskanju zdravja. Najprej je slovo potekalo v krogu mendoških rojakov. V Buenos Airesu pa smo se od njega poslovili naslednji ponedeljek v slovenski cerkvi Marije Pomagaj. Občutek izgube očeta in pastirja je bil stalno prisoten, ko so rojaki množično prihajali, da bi mu izrekli zadnje slovo, ter pri zadušni maši in pogrebu. Predstavniki skupnosti so v številnih poslovnih govorih poudarjali njegove vrline in mu v imenu svojih skupin in organizacij, izrekli zadnje zahvalo. Danes njegovi zemeljski ostani počivajo v cerkvi Marije Pomagaj, ki jo je s tako ljubeznijo zgradil.

Neverjetno je, da je od tistega dogodka poteklo že petindvajset let. V tem času se je skupnost lepo razvila. Drugi so za njim prevzemali odgovornosti in usmerjali naše življenje. A spomin nanj je ostal. Kot tudi hvaležnost. Sam sad njegovega dela pa je kot ogromen spomenik, ki nam stalno privabi pred oči njegovo življenje in delo. Njegov vzor.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Začelo se je politično leto. Predsednica je dne 1. marca slovesno otvorila redno zasedanje argentinskega parlamenta. A ni pričakovati, da bi bili letos kaj preveč aktivni. Kampaanja za volitve bo vsem vze-la kar preveč časa.

Večna Cristina? To je novica, ki jo seveda sedaj vztrajno zanikajo. Najprej so govorico omenjali opozicijski dnevniki (Clarín, la Nación), potem pa jo je izrekla tudi vladna poslanka Diana Conti. Kot prestrašeni so jo nato zanimali ministri in veljaki, in končno sama predsednica v otvoritvenem nagovoru: „Me je kdo slišal, da bi sploh rekla, da se bom ponovno predstavila na volitvah?“ Dejstvo je, da se danes vladni krog spreminja. Nastaja to, kar opazovalci že imenujejo „kristinizem“. Skupina okoli predsednice, ki ji je neskončno vdana. Ti ljudje menijo, grobo povedano, da je že čas, da se vlada loči od peronizma. Gospa predsednica sama da je v stanju, da mogočno zmaga na volitvah. Treba se je torej ločiti tako od stranke, kot od peronističnih sindikatov, ki so mrtva teža nastopu nove dobe. A gredo še dalj: pognali naj bi ustavno reformo, ki bi gospe dovolila nenehne kandidate in ponovne predsedniške dobe. Za to pa je treba izvesti ustavno reformo. To skupino okoli predsednice sestavljajo zlasti mladi (med njimi tudi gospodarski minister Boudou) in pripadniki levičarskih skupin. Sem spada tudi gospa Nilda Garre, Abal Medina in matere majskega trga. Se razume o čem govorimo? In naj vsi to zanikajo, ideja kroži po marsikateri razgreti glavi in če projekta še niso pognali v tek je le zato, ker „čas še ni dozorel“. In naj predsednica podobne načrte še tako zanika, krog sodelavcev vedno bolj mrzlično načrtuje njeno „večnost“.

Stalna (ne)varnost. Ta skupina je ista, ki je povzročila že marsikateri kratek stik med vlado in guvernerjem Sciolijem. Kot bralci vedo, je ta izredno poslušen in ubogljiv glede diktatov in Rožne palače. Ofenziva teče po dveh tirih. Eden je vprašanje „colectoras“, s čemer skušajo zmanjšati Sciolijevo oblast in moč nemirnih županov buenosaireškega predmestja. Druga pa je prevzem kontrole nad varnostnimi organi tudi v provinci. Z izgovorom (sicer utemeljenim), da varnost v provinci ni zagotovljena, skušajo na to področje podaljšati vpliv ministrice za varnost Nilde Garre. Scioli je poslušno zamenjal velik del policijskega vodstva. Upir pa se je, ko so zahtevali odstranitev šefa policije in ministra za varnost. Prvič se je dogodilo, da je guverner zavr-

nil ukaz vlade. In meja poslušnosti je bila tvarina, ki danes najbolj skrbi normalnega Argentina: varnost. Pa prav o varnosti je predsednica v svoje nagovoru v parlamentu znova zatrdila, da je kriminal padel v primeru s prejšnjimi leti. Trditev seveda nima dosti podlage, ker je primerjala leti 2002 in 2008. Torej ne upošteva zadnjih treh let, ko se je kriminal blazno razpasel. Vzporedno pa je Scioli tudi pripravil zakonski osnutek spremembe volilne zakonodaje, ki naj županom zagotovi nadaljnjo moč in oblast v njihovih „fevdih“. V vsem tem pa je neko protislovje: dosedanja politična teorija je trdila, da se brez province Buenos Aires ne da zmagati. Kot tudi, da je za zmago potrebna, ali vsaj dobrodošla, podpora sindikatov. Smo sedaj teorijo postavili na glavo? Ali je oholost s slepoto udarila klečplazi krog okoli predsednice? Kot smo večkrat zatrdili: „vse je mogoče v tej deželi“.

Krška hrbtnica. To so sindikati. Peron je trdil, da je delavsko gibanje „hrbtenica“ peronizma. Torej se vlada res oddaljuje od starih teorij, saj je jasna ofenziva na sindikate. Kako naj si drugače razlagamo, da mirno gleda (v kolikor ne podpihuje), sodne postopke v različnih temah, naj si bo mafija zdravil, ali pa raziskava okoli smrti levičarskega aktivista, ki je bil žrtev „udarne bataljona“ železničarskega sindikata. Zato je v ječi glavni tajnik tega sindikata Jose Angel Pedraza. Mož, ki živi v Puerto Madero v stanovanju, ki je vredno milijon dolarjev, gotovo nima popolnoma čiste vesti. Tudi doslej nedotakljivi Hugo Moyano čuti vedno večji pritisk. Torej ima ofenziva vlade na sindikalne ustanove zanimiv prijem. Obstoja pa vreden sum, da hočejo le zamenjati staro gardo z „novim razredom“.

Milijoni, sami milijoni. Smo v volilnem letu in vlada razpolaga z ogromnimi denarnimi sredstvi. Res je veliko fondov usmerjenih v javna dela, a nihče tega ne nadzira. Parlamentarna ustanova, ki mora izvajati kontrolo nad uporabo proračunskih sredstev, se je zatekla k sodišču, ker ji ministrstva nočejo posredovati potrebnih podatkov. Te dni so razpustili vladno agencijo za kontrolo poljedelskih dejavnosti (ONCA), ki je bila osumljena grobe korupcije. Denarne podpore bo sedaj baje delil kar gospodarski minister. Transport, energija, gradnja cest - vse je osumljeno ne vrednega upravljanja, medtem ko imamo nenehno „nogomet za vse“ za vladno propagando, ki nam pere možgane in prepričuje, da živimo v raju.

Referendum 10. aprila 2011

Veleposlaništvo RS obvešča, da bo v nedeljo, dne 10. 4. 2011, potekal zakonodajni referendum o Zakonu o malem delu.

Besedilo tega zakona je dosegljivo tudi na spletni strani Državne volilne komisije.

Na referendumu lahko glasujejo tisti slovenski državljani, ki imajo pravico voliti poslance v državni zbor (torej vsi tisti, ki bodo do 10. 4. 2011 dopolnili 18 let).

Glasovati je možno na več načinov. Volišče bo organizirano tudi na sedežu Veleposlaništva Republike Slovenije v Buenos Airesu. Več informacij, roke prijave in obrazce najdete na spletnih straneh veleposlaništva ali pa na spletnih straneh Državne volilne komisije.

V prihodnji številki bomo podrobneje poročali o tej temi.

Pomota v zadnji številki

V prejšnji številki našega tednika nam jo je tiskarski škrat zagodel. Članek „Iz življenja v Argentini“, na drugi strani, je bil isti kot teden prej. Bralcem se opravičujemo za neljubo in nehoteno pomoto. Škrata pa bomo prijeli za ušesa!

SLOVENCİ V ARGENTINI

ŠOLSKA POČITNIŠKA KOLONIJA

V Cordobi je lepo

Veliko pozornosti smo posvetili slovenščini. V veži na mizi sta bila na razpolago slovarja. Mnogokrat smo se zatekli k njima. Rešila sta nam mnogo dvomov. Spremljevalci smo vztrajali, da se vsi med seboj pogovarjamo po slovensko.

Molitev, molili smo zjutraj in zvečer; pred jedjo in po jedi. Nepogrešljive so bile nočne igre. Prvo

božične pesmi. Uprizarili smo žive jaslice, na sredi dvorišča, pod milim nebom, posutim z zvezdami. Petje solistov in nas vseh pa je bil poseben poklon Detetu v jaslicah. Vežo, naše zbirališče, smo okrasili z božičnimi okraski, ki smo jih sami naredili. Po večerji smo hitro odšli v svoje sobe. Pred vrata smo nastavili vsak svoj copat, v upanju, da nas bodo sv. Trije kralji obdarili. Naše pričakovanje se je izpolnilo, v copatu je vsak našel sladko darilo.

Imeli smo misijonsko tombolo. Okrogla števila ... Mirjam nas je spomnila na naše misijonarje. Posebno nas je spomnila na Petra Opeko z Madagaskarja in ne dolgo umrlega Lovra

Tomažina iz Zambije. G. Lovro je zelo rad in velikokrat prišel v ta dom.

Ob svojem zadnjem obisku Argentine je tukaj iskal počitka, nabiral novih noči. Zbrali smo 781 pesov. Darovali jih bomo Petru Opeki. Dragi starši! Iskreno, iz srca se Vam zahvaljujemo za toliko in tako bogate dobrote. Bog lonaj!

Dr. Gogala nas je zelo razveselil s svojim prihodom med nas. Za nedeljsko mašo smo bili domeni z duhovnikom iz La Cumbre. Okrasili smo oltar. Pripravili pesmi. Dr. Gogala je somaševal.

Prvo berilo je bral Mati Smole, psalm Aldana Čeč in drugo berilo Veronika Brula. Vsi smo spoštljivo spremljali mašo. Peli smo glasno in ubrano. Veseli smo bili pohvale g. duhovnika za naše petje. Dr. Gogala iz dna srca se Vam zahvaljujemo za sv. spoved in daritev svete maše.

Obiskali smo grob dr. Hanželiča. Na vrtu smo nabrali šopek belih marjetic. Položili smo jih na grob. Zmolili smo desetko rožnega venca.

Zadnji večer kolonije smo doživeli poseben dogodek ... kres. Vsi smo nabirali suhe veje in storže. Tako smo pripravili naš imenitni kres. Maksi in Erik sta nam ga podkurila. Sede smo ga obkolili in gledali kako plameni švigajo izpod vej. Veje so glasno pokale, kot da nočejo zgoreti. Vsaka skupina je pripravila svoj prizor. Vsak je bil po svoje poseben. Nasmejali smo se iz vsega srca. Odhajali smo spat.

„Jutri gremo domov!“ na pol zapojem, ko stopim v sobo najmlajših. „Seveda, domov! Spet bom videla

mamico, atka, bratca in sestrico. Kako bodo veseli ko bom prišla domov in še darila imam zanje“, pripoveduje mala deklica.

Na hodniku srečam, živahnega, krepkega dečka. „Oh, ko bi vsaj še dva dni ostali tu. Tu sem spoznal nove prijatelje in ves dan smo se skupaj igrali nogomet, odbojko, se skrivali. Doma vsega tega ne bo. Domov grem pa tudi zelo rad.“

Drugi dan popoldan smo se odpeljali proti Buenos Airesu. V zgodnji jutranji uri smo srečno prispeli v Slovensko hišo. Pričakali so nas starši. Pozdravila nas je šolska referentka ga. Alenka Prijatelj.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste nas spremljali in nam pomagali. Hvala lepa g. Julio Conde, prof. Andrejka

Puntar Gaser in ga. Magda Zupanc Petkovšek.

Dragi starši! Zahvaljujemo se Vam, da ste nam zaupali svoj zaklad.

Voditelji: Prof. Mirjam Mehle Javoršek, Prof. Andrejka Selan, Juli Kastelic, Anica Mehle, Maksi Malovrh in Erik Oblak.

(Konec)

VTISI IZ SLOVENIJE

(2) Imate kaj za Pusta Hrusta?

Od našega dopisnika

Naš Tone Taglavni se je v Družinini prilogi *Slovenski čas* strokovno razpisal o praznovanju pusta v Latinski Ameriki. Nimam namena „držati mu šti“, kot bi v govorici taroka rekli, pa naj poskusim napisati kaj zanimivega o pustnem praznovanju v Sloveniji.

Če je v Sloveniji ljudem težko doumeti božič v vročini, potem je za južnjaka-sudaka težko sprijazniti se s pustovanjem v mrazu. Z vodo se ni kaj prijetno oblivati, ko je temperatura blizu ledišča - kaj naj se obmetavamo z ledenimi kockami?? Snega že itak ni več.

Letos je koledar potisnil pustne dneve kar precej daleč od začetka leta, zato bodo šolarji in dijaki tako na severni kot na južni polobli že hodili v šolo. V „normalnih“ letih pa je pust v Argentini še med počitnicami, zato je praznovanje pusta popolnoma drugačno.

Ne pustni ponedeljek ne torek nista dela prost dan v Sloveniji, torej bi moralo vse teči v smislu rednega pouka. To je precej vprašljiva trditev, saj obiskovalci tako osnovnih kot srednjih šol pridejo v šolo – našemljeni! In šolske oblasti nimajo nič proti temu oziroma ne morejo nič ukrepati proti. Pa ne samo to: tudi nekatere učiteljice/učitelji/profesorice/profesorji se oblečejo v kostume, ki jih drugače ne bi. Premalo sem se ukvarjal z vprašanjem, ki bi se bolj prilegalo kakemu preučevalcu psihologije, pedagogije, etnologije, sociologije (psihiatrije?) ..., da bi mogel vsaj v obrisih sestaviti nekaj odgovorov ali postaviti hipoteze na vsa ta vprašanja: je to izraz njihove notranjosti, zaprte pod neprebojnim oklepom, ki se odklene le z alkoholnim (v tem slučaju pustnim) ključem? Je to način, s katerim hočejo pridobiti ali izboljšati stik s svojimi učenci? Si je to dejanje treba razlagati bolj svetopisemsko v smislu „ako ne postanete kakor najmlajši ...“? Ali pa jim res gre že na otročje ...?

Po vaseh je ponekod še živa navada, da se pustne maskare odpravijo po hišah, da vprašajo gospodinje: „Imate kaj za pusta hrusta?“ In ponavadi še vedno pade kaj dobrega v vrečo.

Pust bi lahko umestili med družinske praznike, saj je precej običajno, da starši peljejo našemljene otroke na sprehod po mestnih ulicah. Nemalokrat se tudi starši našemijo. Včasih se podajo tudi na pustno veselico, kjer se lahko potegujejo za kako nagrado za najboljšo maskaro.

Te pustne veselice imajo lahko tudi dobrodelno plat in marsikje dohodki gredo v dobre namene. Že več let v okviru Sobotne iskric, programa radia Ognjišče, ki ga uspešno vodi Jure Sešek, vabijo maskare, da pomagajo misijonarjem. Letos - že devetič - sta Radio Ognjišče in Misijonsko središče Slovenije organizirala pustno veselico v športni dvorani Zavoda sv. Stanislava v Šentvidu nad Ljubljano. Darove, ki so jih letos zbrali na dobrodelnem pustnem plesu, bodo posredovali afriškima deželama Burundi in Ruanda. Prek slovenskih misijonark, ki delujejo v omenjenih državah, nameravajo obnoviti center za podhranjene v Rwisabi v Burundiju in omogočiti nadaljevanje šolanja dvajsetim dijakom v kraju Butare v Ruandi. Za zabavo, glasbo in ples so skrbeli Sten Vilar, Stična Band in sodelavci Radia Ognjišče.

Seveda ni vse le ranjanje, vmes morajo biti tudi krofi in druge pustne dobrote. Najlepše maske bodo nagrajene, najlepša družinska maska z izletom v Cinque Terre.

Krofi? Seveda! Brez njih ni pusta! Pa kljub temu se mi dogaja podobno kot s potico, ki smo jo imeli le za božič in veliko noč: krofe dobiš v trgovinah vse leto - kaj naj iz tega izluščim sorodnost z besedilom v znanem tangu „todo el año es carnaval“? No, če bi govorili o politiki ...

Pa še nekaj o krofih. Včasih je bila res umetnost narediti prave, lepe krofe. Umesti, razvaljati testo, izrezati kroge, pa žlico marmelade, pokriti z drugim krogom - in v vroče olje, da so lepo *okrancjani*! Tako so delale naše babice, naše mame, zdaj pa nič več: v vseh receptih, ki so te dneve krožili po radiu, časopisih in revijah, marmelado vbrizgavajo v že ocvrti krof. Kaj takega so si včasih dovolili le kaki *pocarski* slaščičarji, danes je pa to že kar pravilo. Kako globoko smo padli!

Ja, čas je zlato in poenostavljanje dela je tudi prihranek časa. Če takole pomislim, najbrž res ni bistveno, kako marmelada pride v krof - samo da je!

In če je res, da je vse leto pust - ne pozabite zaviti na Trojanah v bivšo gostilno Pri Konšku. Še vedno imajo najboljše krofe!

GB

noč smo se igrali „smrtno strelo“. Sledila je „nočna skrivalnica“ in nato „spomni se“. Zadnja je bila „iskanje zaklada“. Vsaka skupina je dobila na lističu uganke. Če jih je pravilno rešila je našla zaklad.

Z mamo Meto sva sedeli na vrtu in se pogovarjali, kot da sva se slučajno srečali. Igra se je pričela. Kar naenkrat so otroci kot roj čebelic pritekli k nama: spraševanje vse vprek. No, uganke smo rešili in zaklad se je našel. Dva večera smo se igrali namizni tenis. Prosti popoldanski čas smo se igrali soofball, nogomet in odbojko. Pomerili smo se tudi v atletiki: tek 50 m., 100 m., met krogle in kopja, in še kaj.

Razdeljeni smo bili po skupinah: sever, jug, vzhod in zahod. Katera skupina si bo pridobila največ točk?

Čas smo si poiskali tudi za ročna dela. Juli in Erik sta nas učila, kako s tenko vrstico narediš mali rožni venček. Juli nas je navdušila, da smo z hladnim porcelanom oblikovali božične okraske, smrekice, zvezdice, srčke, rožice. Vezenje - kaj pa je to? Aaa! Štikanje! Kako se pa to dela? Začetek je bil težak, toda nismo odnehali. Križec, še križci in glej, srčki, smrekice, svečke. Vse mogoče, kar hočeš priklješ na platno. Krasili smo tudi male smrečice, ki nam služijo za božični okrasek.

Doživeli smo tudi tretji sveti večer Treh kraljev. Andrejka nas je naučila

Akademik Janko Kos, literaturi naproti

Literarni zgodovinar in akademik Janko Kos je v pogovoru v veliki čitalnici NUK med drugim spregovoril o svojih profesorjih, literarnih obdobjih, metodah literarne vede in Francetu Prešernu.

V pogovoru, ki ga je vodila prevajalka in bibliotekarka Seta Knop, je poudaril, da „literarna zgodovina brez duhovne zgodovine ni možna“.

Kos je med drugim omenil svoja profesorja Dušana Pirjevca (1921-1977) in Antona Ocvirka (1907-1980). Kot je dejal, je bil Ocvirk začetnik primerjalne književnosti v Sloveniji in historični empirist, ki je literaturo razlagal biografsko in psihološko. Tovrstna razlaga za razumevanje literature ne zadošča, je poudaril Kos, ki je k literaturi pristopal najpogostejše z metodo duhovne zgodovine in poskušal zajeti tudi filozofske - metafizične in presežne - poteze literarnega dela, poleg njiju pa tudi estetsko, spoznavno in etično funkcijo literature.

Na vprašanje, kaj označuje sodobni pojem literarni postmodernizem, je

dejal, da je sprva potrebno ugotoviti, kaj so značilnosti modernizma v literaturi in umetnosti. Kot je dejal, modernizem označuje tok zavesti, v kateri ni nič trajnega in oprijemljivega, ter poudaril, da se za modernizmom skriva nihilizem. Nihilizem razume kot odsotnost smisla, vrednot in presežnega, ki jo lahko zastopa literatura. Zanj je zanimivo vprašanje, ali je postmodernizem presegel modernistični nihilizem. Poudaril je, da je postmodernizem nihilizem še stopnjeval.

Kako pristopiti k literaturi, kako jo raziskovati in razumeti, je bila naslednja tema, ki jo je odprla Knopova. Kos pravi, da je literaturo treba umestiti v časovni tok in da literarni pojmi niso zgolj vsote nekaj merljivih lastnosti literarnega dela. Raziskovalcu lahko obzorja odpre duhovno zgodovinska metoda, ki zastavlja vprašanja, kako v določeni dobi človek razume samega sebe in kako razume tisto, kar ga presega. Nadaljnje vprašanje te metode je, v kakšnem razmerju je človek z realnos-

tjo, ki ga obkroža. Če nima smisla in cilja, se zadaj skriva nihilizem, je poudaril Kos in dejal, da „literarna zgodovina brez duhovne zgodovine ni možna“.

Kos je spregovoril tudi o Francetu Prešernu, o katerem je napisal pet knjig, leta 1955 pa tudi svoje diplomsko delo. Po njegovem mnenju je Prešernov Krst pri Savici (1835) za Slovence osrednje in reprezentativno delo, ker zajema konflikt med svobodomiselnostjo in krščanstvom, ki ga poosebljata Črtomir in Bogomila.

Za Slovence je Krst pri Savici pomemben v tolikšni meri kot je za Nemce pomemben Goethejev Faust ali za Italijane Dantejeva Božanska Komedija. Dejaj, da je Prešeren, čeprav je odrasčal v janzenističnem okolju in je nanj močno vplival Matija Čop, ostal svobodni duh.

Akademik je sicer 9. marca praznoval osemdesetletnico rojstva. Njegov jubilej spremlja razstava z naslovom Literaturi naproti v Razstavnici dvorani Narodne in univerzitetne knjižnice (NUK).

G. JOŽE RAZMIŠLJA

Kaj pa naša vera?

Ali je res vse iz navade? Naša vsakdanja molitev, nedeljska sveta maša, prvi petki in prve sobote, romanja, prejemanje zakramentov in druge verske vaje ...

Vsega se lahko navadimo. Naučili smo se od naših prednikov in tako delamo naprej.

Potreba je tisto, ki nam to narekuje. Ne navada. Ostala so samo sredstva, da se kot božji otroci ohranimo in se v nas samih in v drugih borimo za obstoj božjega kraljestva.

To je naša vsakdanja hrana, ker hočemo, da tudi duhovno živimo, kakor skrbimo za telo.

Tudi vero je treba hraniti in poglobljati. Verske vaje in duhovno branje nam pomagajo, vero utrjujejo in nam dajejo moči, da vztrajamo. Smo kakor takrat apostoli v čolnu in na odprtem morju in se v nas zaletavajo valovi nekrščanskega življenja. Morda bi tudi nam lahko rekel Jezus: ljudje z malo vere. Morda premalo zanjo skrbimo.

Delo nam ni samo navada, ampak potreba, kot je to tudi počitek.

Vsakdanja hrana in jed ni iz navade. Potrebujemo moči, volje in zdravja. Zato se hranimo, da živimo naprej. Ko za to ne skrbimo več, je konec vsega.

Enako smo dolžni dati potrebno hrano

veri, ki naj nas drži pokonci v nadnaravnem redu. Res je ona božji dar. To je tudi življenje samo in še mnogo drugih stvari, višjega in nižjega reda. Za vse se moramo pobrigati, ker bomo tudi za vse dajali odgovor.

Vera nas je že velikokrat reševala. Bogu smo in moramo zanjo biti hvaležni. In še jo bomo potrebovali, enako kakor božjega usmiljenja in odpuščanja. Ohranili jo bomo, če bomo zanjo skrbeli, jo čuvali in branili pred tolikimi napadi. Če bomo zanjo prosili kot takrat apostoli in če bomo globoko duhovno živeli.

Ne verujemo iz navade. Bog nam je sebe razodel in Njemu verujemo, ker je sama resnica. Zato ne bodimo verni ljudje iz navade in iz krščanske tradicije. To ni dota, ki smo jo prejeli. Papež Janez Pavel II. je dejal: vsak posameznik mora verovati in se v svojem času odločiti za Boga.

Vero, ki jo je kot dar prejel od Boga in od drugih ljudi, mora posodobiti, ji privoliti in jo prenesti v svoje življenje ter po njej živeti. Kot pripomoček za to, so nam dane tudi božje zapovedi, da po njih živimo.

Vse to pa ni iz navade kot tudi samo življenje ni iz navade.

Glejmo in delajmo vse s pogledom na večnost. Tako bo vse imelo svoj velik pomen in nič ne bo storjeno in navade.

Potreba nam bo narekovala vse dobro in v vse bomo položili razum, voljo in duhovne sposobnosti, ki jih imamo. In živeli bomo.

NA KOROŠKEM

Slovenščina, glasba, jezik in zgodovina

Dom v Tinjah, veliko koroško kulturno središče, tudi to pomlad in poletje pripravlja vrsto dejavnosti. V novem pregledu prireditve Dialog za čas od marca do septembra je zajetih več kot 150 prireditvev. Dainel Sturm, izobraževalni referent je izpostavil tri. Sredi maja bo delavnica Slovenščina v družini, poleti pa glasbena delavnica in jezikovni tečajji.

Slovenščina v družini bo delavnica v soboto, 14. maja 2011, dopoldan skupaj z iniciativo Slovenščina v družini. Kot pravi Sturm, je veliko družin, kjer nista oba starša Slovenca, ali pa nobeden, a bi tudi ti radi svojim otrokom približali slovenščino. Na delavnici bodo slišali, kako lahko spodbujajo to svojo željo, dobili bodo tudi praktične pripomočke. Program bo vzporedno potekal za starše in otroke. Staršem želijo predstaviti materiale: filme, gradivo na internetu ..., ki so jim v pomoč pri posredovanju slovenskega jezika. Na delavnici bo sodeloval tudi prof. Vladimir Wakounig.

Poleti - od 15. do 19. avgusta - bodo imeli poletno glasbeno delavnico. Letos bo že četrta po vrsti in po besedah Daniela Sturma je to že neke vrste stalnica: „Vabljeni pevke in pevci iz Koroške, Slovenije in zamejstva, da se ob spremstvu glasbenikov profesionalcev učijo pesmi, novih dostopov do glasbe.“ Naslov srečanja je GroovesČLatin, vodi pa jo Edi Oraže, tudi v Sloveniji znani glasbenik in glasbeni pedagog. Teden se bo zaključil s sklepnim koncertom.

Poleti bodo imeli tudi jezikovne tedne, to je ponudba za otroke in mladino od 10. do 15. leta. Tedni so angleški - učitelji so ljudje, ki jim je angleščina materni jezik. Gre za pospeševanje jezika in bogatega okvirnega programa za otroke.

V Tinjah na Koroškem se bodo tudi vrstili dejavnosti na zgodovinskem področju. Že več časa pripravljajo posebne serije glede manjšinskih tem (še vedno je odprto vprašanje dvojezičnih krajevnih napisov). Lansko serijo bodo spojili v knjižno obliko. Skupaj s poslanci v Evropskem parlamentu iz Slovenije in Avstrije bodo to knjigo predstavili v okviru posebnega simpozija, ki ga prirejajo. To naj bi bilo konec maja ali v začetku junija, zdaj še koordini-

rajo termin s poslanci. Gre za zaščito evropskih manjšin in tudi konkretno za koroške Slovence.

Redno imajo posebna predavanja na različne teme, Martin Pandel pa je izpostavil sklop *V dialogu s svojo lastno družinsko zgodovino*. Kot pravi so zadeve še zelo neobdelane. Psihoterapevti pravijo, da zgodovinski prepri traja v naslednje rodove: v tretji in četrti rod. Opažajo, da mehanizmi nasprotovanja do manjšine izhajajo iz leta 1920 in iz druge svetovne vojne in to mladi nereflektirano povzamejo.

Pripravili so sklop tečajev in seminarjev, ko se ob večerih srečujejo družinski člani in v zaščiteni obliki razpravljajo o svoji lastni družinski zgodovini. Zanimiva je delavnica *Validacija*. To je posebna metoda, kako delati s starejšimi ljudmi, ki so dementni.

Več in podrobnosti pa na spletni strani Doma v Tinjah.

Paleolitska konica

V kleti in kavarni Mestnega muzeja Ljubljana bo do 28. februarja 2011 javnosti prvič na ogled izjemna najdba lesene konice, stare med 38.000 in 45.000 let.

Konica, ki so jo 15. septembra 2008 v Ljubljani na Ljubljanskem barju odkrili potapljači Skupine za podvodno arheologijo s sodelavci Zavoda za varstvo kulturne dediščine, je po do zdaj znanih podatkih prva tovrstna najdba na svetu. Bila je del lovske opreme paleolitskega lovca, razstavljena pa bo v sklopu stalne razstave Obrazi Ljubljane v Zakladnici Mestnega muzeja Ljubljana. Več o času starejše kamene dobe, iz katerega lesena konica izvira, bo na ogled v kavarni muzeja.

Potapljači so konico našli, ko so pred obnovo brežine ob sinjgorških ribnikih raziskali dno reke Ljubljanice pri Sinji Gorici na Ljubljanskem barju. Med pregledi dna so tik pod peščeno-muljasto plastjo z organskim drobirjem odkrili lesen predmet. Zaradi značilne oblike konice je takoj pritegnil pozornost.

Festival dramske pisave

Letošnji 41. Teden slovenske drame, ki bo potekal med 23. marcem in 6. aprilom, bo uvedel šesti festival dramske pisave Preglej na glas, v okviru katerega bodo od 16. do 18. marca v Cankarjevem domu potekale bralne uprizoritve nominiranih del. Bralnim uprizoritvam bodo sledile okrogle mize, namenjene kritičnemu pogledu na besedila ter pogovoru z avtorji in gledališkimi poznavalci.

Festival Preglej na glas se letos osredotoča na raziskovanje ad hoc gledališča, kar bodo predstavili s štirimi delavniškimi projekti. V okviru festivala načrtujejo tudi okroglo mizo z naslovom Kako misliti in uprizarjati nove tekstovne formate. O novih načinih uprizarjanja se bo z gosti ob knjigah Ljubljana-Gospa sveta Petra Ressmana in Zakon 3. branje Janeza Janše pogovarjala Zala Dobovšek, ki bo vodila tudi pogovore po bralnih uprizoritvah, je povedala predsednica Kulturnega društva (KD) Integrali Simona Semenič.

Poleg okrogle mize bodo pripravili še diskusijo z naslovom Metodologija dela pri ustvarjanju ad hoc projektov, festivalsko dogajanje pa bo spremljal bilten, ki bo letos prvič dostopen na spletnem portalu SiGledal, je še povedala Semeničeva.

Festival pripravlja KD Integrali v koprodukciji s Cankarjevim domom ter v sodelovanju s Tednom slovenske drame, Medukrepom Plesnega teatra Ljubljana in zavodom Maska. Jasmina Založnik iz Maske je dejala, da se s Preglajem povezujejo predvsem z udeležbo v ad hoc projektih.

Minimundus v Postojnski jami

Do aprila je del celovške zbirke Minimundus prvič na ogled pod površino zemlje. Posebnost jamskega prostora je zahtevala tudi iznajdljivost pri pripravi postavitve.

V Postojnski jami je od torka, 8. februarja, do ponedeljka, 11. aprila, na ogled 23 od približno 150 kipcev zbirke celovškega Minimundusa, ki s 25-krat pomanjšanimi maketami ponazarja znamenitosti in kulturne posebnosti iz več kot 40 držav. Modele izdelujejo v specializirani delavnici, kjer sodelujejo modelarski mojstri iz vsega sveta, in za čim natančnejšo upodobitev skušajo uporabljati izvirne materiale. Najtežji modeli v Minimundusu tehtajo tudi več kot 20 ton.

„Minimundus že tradicionalno z deli zbirke gostuje po raznih delih sveta, tudi v Sloveniji so že bili, a s prihodom v Postojnsko jamo bodo prvič nasploh gostovali pod površino zemlje,“ je pojasnila Sabina Paternost, ki v Postojnski jami skrbi za odnose z javnostmi.

Predstavitev so uradno odprli na slovenski kulturni praznik. Navzoči so bili veleposlaniki držav, katerih znamenitosti in značilnosti upodablajo gostujoče makete, to je od sosednjih Avstrije, Italije in Madžarske pa vse do Nove Zelandije. Tako so v Postojnski jami tudi letos sklenili prizadevanja, da kulturni praznik, ki je že tradicionalno priljubljen za družinske obiske, obeležijo z dnevom kulture in atrakcij. „To prirejamo že pet let, lani smo, denimo, postavili nov akvarij s človeško ribico, s katerim smo človeškim ribicam praktično zagotovili naravi identične pogoje,“ je povedala Paternostova.

Ko se bodo makete iz Postojne vrnile domov na obalo Vrbskega jezera, sodelovanja med Postojnsko jamo in Minimundusom še ne bo konec. Trenutno Slovenijo v tem svetu miniaturno predstavlja samo Blejski otok, ki je prav tako na ogled v Koncertni dvorani, a v naslednjih letih naj bi mu družbo začela delati tudi Postojnska jama s svojim najbolj znanim kapnikom - Briljantom. Še ena priložnost več, da se razširi beseda o lepotah in znamenitostih razmeroma majhne, a vendarle zelo raznolike in privlačne Slovenije.

NOVICE IZ SLOVENIJE

HRVATJE HOČEJO POSTATI MANJŠINA

Zveza hrvaških društev v Sloveniji bo izročila predsedniku slovenskega parlamenta Pavlu Gantarju pobudo za urejanje formalnoppravnega položaja hrvaške manjšine v Sloveniji, napoveduje Novi list. Dodaja, da bodo zahtevo predstavili tudi slovenski vladi ter na ta način zahtevali priznanje hrvaške manjšine v Sloveniji.

PRVA EVROPSKA AGENCIJA S SEDEŽEM V SLOVENIJI

V Ljubljani so odprli Agencijo za sodelovanje energetskih regulatorjev (Acer), prvo agencijo EZ s sedežem v Sloveniji. Njena glavna naloga bo spodbujati sodelovanje nacionalnih regulatorjev in na evropski ravni dopolnjevati naloge, ki jih izvajajo nacionalni regulatorji. Ministrica za gospodarstvo Darja Radiž ne ve, če se javnost zaveda pomena Acerja in dejstva, da bo imel sedež v Sloveniji, premier Borut Pahor pa je izrazil ponos, da so članice EZ Sloveniji zaupale sedež agencije.

DELO SME PRODATI VEČER

Urad za varstvo konkurence je Delu izdal soglasje za prodajo 75 odstotkov delnic dnevnika Večera murskosoboški družbi 3Lan. Delo, ki je pogodbno za prodajo 79,24-odstotnega deleža Večera z družbo 3Lan sklenilo junija lani, zdaj čaka še na soglasje ministrstva za kulturo. Novinarji mariborskega časnika so nad odločitvijo urada ogorčeni.

S FOTOGRAFIJO JE MOŽNO MORILCE SPREMENITI V ŽRTVE

Slovensko Ministrstvo za zunanje zadeve je italijanske-mu veleposlaniku v Sloveniji Alessandru Pietromarchiju predalo protestno noto zaradi potvarjanja zgodovine in manipuliranja z zgodovinskimi dokumenti optantske organizacije Unija Istranov v Italiji in italijanskega notranjega ministrstva. Optantska organizacija je fotografijo, na kateri strelski vod italijanskih fašistov med drugo svetovno vojno strelja na Slovence, prikazala kot partizansko streljanje italijanskih civilistov.

PRILJUBLJENI ŽUPAN

V organizaciji Inštituta za kulturno zgodovino ZRC SAZU je v Zemljepisnem muzeju v Ljubljani potekal mednarodni posvet o pisatelju, odvetniku, politiku in časnikarju Ivanu Tavčarju (1851-1923). Namen simpozija je bil vsestransko osvetliti delo priljubljenega ljubljanskega župana med letoma 1911 in 1921. Prispevki s simpozija bodo objavljeni v zborniku.

PO SVETU

STRELJANJE NA LETALIŠČU

Moški s Kosova, ki je preteklo sredo na frankfurtskem letališču streljal na avtobus z ameriškimi vojaki in pri tem dva ubil, še dva pa huje ranil, naj bi imel po prvih ugotovitvah stike z islamisti. Tako poroča nemški časnik Frankfurter Allgemeine Zeitung. Primer je prevzelo nemško vrhovno tožilstvo, ki preiskuje, ali je šlo morda za islamistični terorizem. Policija je 21-letnega napadalca Arida Uko iz Kosovske Mitrovice prijala, kakšen naj bi bil njegov motiv, pa še ni znano. Kosovske oblasti so pred tem sporočile, da osumljeni ni poznan kot terorist. Nemški notranji minister tako tudi meni, da povečanje stopnje varnosti ni potrebno.

RAST PO EVROPI

Kar zadeva gospodarsko rast na stari celini, je Bruselj v oceni optimističen. V zadnjem četrtletju lani se je namreč bruto domači proizvod v območju evra okrepil za 0,3-odstotka, v celotni Evropski uniji pa za 0,2-odstotka. Na letni ravni je gospodarstvo v uniji preraslo 2%. Samo v Sloveniji pa se je BDP lani okrepil za dober odstotek.

PAKISTAN: UBOJ MINISTRA

V Pakistanu je skupina zamaskiranih moških ubila ministra za verske manjšine 42- letnega Shahbatza Bhattija, katoličana, ki si je vedno prizadeval za dialog med različnimi etnijami in religijami ter za ukinitev spornega zakona o bogokletju. Prav zaradi slednjega so mu skrajne islamske skupine že v preteklosti večkrat grozile s smrtjo. Bhatti je pred časom v enem od intervjujev za agencijo Fides o teh grožnjah dejal, da ga to ne bo odvrnilo od prizadevanja za pravico in zaščito manjšin v Pakistanu. Pakistanski predsednik in premier sta uboj ministra ostro obsodila in poudarila, da podobna dejanja vlade ne bodo odvrnila od boja proti terorizmu in ekstremizmu.

PO POTRESU

Na Novi Zelandiji so se 1. marca z minutama molka poklonili spominu na žrtve potresa, ki je po zadnjih podatkih zahteval 154 življenj, več kot 50 ljudi še pogrešajo. Potres je poškodoval tudi sedem srednjih in 29 katoliških šol ter 78 cerkva v škofiji Christchurch. Te stavbe bodo ostale zaprte, dokler njihovo varnost in stabilnost ne bodo pregledale pristojne službe. Agencija Fides ob tem

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENC V ARGENTINI

ZAČETEK POUKA V SLOVENSКИH TEČAJIH

V nedeljo, 5. t.m., ob pol petih popoldne je mladinski odsek Društva Slovencev v Buenos Airesu zbral slovenske šolarje pri nastopni šolski maši za začetek novega šolskega leta, ki je bila v cerkvi sv. Ivane Arške v Ciudadeli. Cerkve je bila z drobižem in njihovimi starši napolnjena do zadnjega kotička. Maševal in pridigal je g. dr. Alojzij Starc.

Po cerkvenem opravilu je bilo v ciudadelski dvorani zanimivo predavanje o Sloveniji s skioptičnimi slikami. Predaval je dr. Jože Krivec ...

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča. V družini Zdenka Rot in njegove žene ge. Jožke roj. Štancer v Slovenski vasi v Lanusu so dobili 4 bratci 21. januarja sestrico, ki je bila 29. januarja krščena v cerkvi Marije Kraljice sveta na ima Sonja Marija. Botrovala sta ga. Menca Jesih in njen brat g. Branko Štancer. Družino Franceta Krištofa in njegove življenjske družice ge. Štefke roj. Petrič v Castelarju je razveselil sinček. V družini dr. Vojka Arka in njegove žene ge. Milene roj. Lenard, v Bariločah se je rodil sinček, ki mu je ime Grega-Andrej. Srečnim družinam naše čestitke.

SAN MARTIN

Odbor Slovenskega doma v San Martinu sporoča, da je že odprt in na razpolago vsem rojakom. V nedeljo dopoldne dobi vsakdo lahko zajtrk. Med tednom je dom odprt vse večere, v soboto ves popoldan in v nedeljo ves dan.

BARILOČE

Desetletnica Slovenskega planinskega društva v Argentini

Dne 22. februarja t.l. je poteklo deset let od tistega dne, ko je dvanajst fantov v leseni bajti na Anasagasti na Pangerčev in Jermanov predlog sklenilo, da se ustanovi Slovensko planinsko društvo v novi domovini.

V spomin na ta dogodek so se 23. II. zbrali člani društva in nekateri gostje na skupno večerjo. ... Prisostvovali so še preostali ustanovni člani: France Jerman, Milan Godec, Blaž Razinger, Slavko Adamič, Vojko Arko, Boris Černigolj, Davorin Jereb, Janez Flere in Bara Remčeva. Manjkal je torej samo Dinko Bertoncelj, ki smuča v avstrijskem Tirolu. ...

VA

Svobodna Slovenija, 9. marca 1961 - št. 10

poroča o močno poškodovani katoliški stolnici, ki jo je prizadel že potres septembra lani in so jo vse od takrat obnavljali. Tokrat sta se zrušila oba stolpa. Na pročelju, strehi in kupoli je vidnih več velikih razpok, zato še ni jasno, ali bodo cerkev lahko obnovili ali jo bodo morali porušiti.

PRIPISOVANJE

Plagiatorska afera je zapečatila usodo vzpenjajoče zvezde nemške politike. Eden največjih političnih talentov v Nemčiji, Karl-Theodor zu Guttenberg je zapustil položaj obrambnega ministra. Odločitev je sprejel potem, ko se je znašel pod plazom kritik zaradi obtožb o plagiatorstvu svoje doktorske naloge. Očitke o namernem prepisovanju je sicer zanikal, priznal je le napake pri citiranju. Univerza v Bayreuthu mu je na njegovo zahtevo minuli teden nato odvzela doktorski naziv. Odstop enega najbolj priljubljenih ministrov v vladi Angele Merkel je velik udarec tudi za nemško kanclerko.

NAPETI KOREJI

Napetost se spet krepi tudi na Korejskem polotoku. Po novembrskem severnokorejskem napadu na otok južne sosedo novembra lani so vojaške sile Južne Koreje in Amerike začele prve vaje. Predstavnik ameriške vojske je sicer zatrdil, da obsežne kopenske, zračne in pomorske vaje ne bodo vključevale nobenih dejavnosti na otokih v bližini meje s Severno Korejo v Rumenem morju. A v Pjongjangu so prepričani drugače. Vaje so označili za izzivanje in že zagrozili s povračilnimi ukrepi.

RESUMEN DE ESTA EDICION

NUEVO EMBAJADOR, SR. TOMAŽ MENCIN

La entrega de cartas credenciales

La Embajada de la República de Eslovenia en Argentina informa que el recién nombrado Embajador Extraordinario y Plenipotenciario de la República de Eslovenia en Argentina el Sr. Tomaž Mencin entregó el día 2 marzo de 2011 a S. E. la Presidenta de la República de Argentina Sra. Cristina Fernández de Kirchner las cartas credenciales. Después, el Embajador depositó la ofrenda floral ante el monumento del libertador San Martín en la plaza que lleva su nombre en Buenos Aires y asistió a la recepción de los nuevos embajadores en el Palacio de San Martín, organizado por la Cancillería argentina. El Embajador entregó las copias de las cartas credenciales en la Cancillería Argentina al Director Nacional del Ceremonial Embajador Alejandro Antonio Bertolo el día 22 de febrero de 2011.

Su trayectoria profesional

El flamante embajador de la República Argentina, República de Chile, República del Perú, República Oriental de Uruguay y República del Paraguay, Sr. Tomaž Mencin, nació el 12 de abril de 1966 en Novo mesto, Eslovenia. Habla inglés, español, francés, turco, serbio y croata. Está casado y tiene dos hijos.

Es Licenciado en Sociología, egresado de la Universidad de Ljubljana y realizó su maestría en Maribor. Tiene un Máster en Diplomacia de la Universidad de Malta. Fue consejero del Departamento para países no-europeos del Ministerio de Asuntos Exteriores de Eslovenia; luego, ocupó el cargo de primer secretario de la Embajada eslovena en Ankara (Turquía). En los períodos posteriores fue ayudante del jefe del Departamento para África, Asia, América Latina y el Pacífico en el Ministerio de Asuntos Exteriores, además de consejero, Encargado de negocios *ad interim*, en las embajadas eslovenas de Teherán (Irán) y Nueva Delhi (India). Fue consejero de la embajada de Eslovenia en Suecia y en su paso previo al nuevo nombramiento, ocupó, desde 2007, el puesto de Ministro plenipotenciario, jefe del Departamento para África, el Oriente Medio, Asia y el Pacífico del Ministerio de Asuntos Exteriores. (*Pág. 1*)

HABRÁ REFERENDUM EL 10 DE ABRIL

Desde la embajada informan, que el domingo 10 de abril de 2011 tendrá lugar el referéndum sobre la Ley de trabajo estudiantil (ZMD). El texto de la Ley se encuentra en la página de Internet de la Comisión nacional electoral. Recordemos que en el referéndum podrán votar los ciudadanos eslovenos que hasta el 10/04/2011 cumplan 18 años. Más información sobre las formas de votar, formularios y fechas de los términos, se pueden encontrar en la página web de la embajada (www.buenosaires.veleposlanistvo.si) o de la Comisión nacional electoral (solo en esloveno).

MSGR. OREHAR, A 25 AÑOS DE SU PÉRDIDA

El 7 de marzo de 1986 falleció en Mendoza, el entonces delegado pastoral para los eslovenos en la Argentina, Msgr. Anton Orehar. Nació en las cercanías de Kranj en 1910, en una familia numerosa. Ya ordenado sacerdote abandonó Eslovenia en 1945 y fue elegido entre sus pares como el principal delegado para la pastoral en los campos de refugiados. Ya en la Argentina continuó ocupándose de las familias eslovenas y fue durante toda su vida en el país el delegado pastoral de la Misión católica eslovena. La iglesia Marija Pomočnica y el centro esloveno capitalino, fueron construidos gracias al tesón de este gran hombre y la colaboración de todos. Su trabajo pastoral no quedó en Buenos Aires. Todos los años recorrió el interior del país para visitar a los fieles. Estaba interesado en la vida de la colectividad y prestaba su colaboración y presencia en muchas actividades. Una muestra de su sentido de responsabilidad era su interés en conocer a cada uno; recordaba los nombres de los integrantes de las familias. Con la muerte de Msgr. Orehar se dio vuelta una página en la historia de los eslovenos en la Argentina, fue, sencillamente, la personalidad más grande en la colectividad. Su obra continúa vigente hoy día. (*Pág. 2*)

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alenka Godec** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: esloveniau@sinectis.com.ar in esloveniau@gmail.com **Za Društvo ZS:** Alenka Jenko Godec / **Urednik:** Tone Mizerit

Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn in Anica Mehle.

Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: Za Argentino, \$ 350.-; pri pošiljanju po pošti: sivi papir, \$ 455.-; beli papir, \$ 560.-; Bariloche, \$ 410.-; obmejne države Argentine, 175.- US dol.; ostale države Amerike 190.- US dol; ostale države po svetu, 200.- US dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 135.- US dol. za vse države. **Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.**

Čeke: V Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebn) na ime „Antonio Mizerit“.

Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750-C1289ABJ Buenos Aires-Argentina / Tel.: (54-11) 4301-5040 / E-mail: info@vilko.com.ar

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Cuenta N° 7211
	R. Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

MALI OGLASI

TURIZEM
TURISMO BLED
EVT Leg. 12618
Dis. 2089
de Lucia Bogataj
H. Yrigoyen 2682 L. 5-San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZDRAVNIKI
Dr. Klavdija V. Bavec-Nevrolog, Nevropsihiater. Konzultorij v **Ramos Mejiji**, Tabladi in **Belgrano**. Ordinira ob **ponedeljkih** in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na **15-6942-7574**.
ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhakl-Zobozdravnica-Splošna odontologija-Belgrano 123, 6. nadstr. "4"-Ramos Mejía-Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
DOBOVŠEK & asociados-odvetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com
Dr. Marjana Poznič-Odvetnica-Uradna prevajalka za slovenski jezik Laval 1290, pis. 402-Tel. 4382-1148-15-4088-5844-mpoznic@fibertel.com.ar
Matjaž Ravnik - odvetnik. Civil., delav., trg. tožbe; pogod., neprem. razpr.; dedišč., zapušč. Bs. As.: Viamonte 1337 2ºD; 4372-6362; Tor/čet 15. do 19. S. Justo: Perú 2650; 3969-6500; Pond/sred/pet 15. do 19. mravnik@telecentro.com.ar
Dra. Ana C. Farreras de Kočar.-Sucesiones-Contratos-Familia-Comercial-Laboral-Civil-Jubilaciones-Pensiones. Martes y viernes de 15 a 18 hs. Ricchieri 67 3º H (1704) Ramos Mejía. Tel.: 4656-4039-Cel.: 15-6447-9683 farrerasanac-te@yahoo.com.ar

**DARUJTE
V
TISKOVNI
SKLAD!**

OBVESTILA

ČETRTEK, 10. marca:
Začetek poslovnega leta ZSMŽ ob 15. uri, prvi sestanek v Slovenski hiši.
Seja upravnega odbora Zedinjene Slovenije, ob 19.30 v Slovenski hiši.
SOBOTA, 12. marca:
Sprejemni izpiti za 1. letnik in dopolnilni izpiti Srednješolskega tečaja RMB v Slovenski hiši.
NEDELJA, 13. marca:
Otvoritev slovenskih osnovnih šol v Slovenski hiši, ob 16. uri v Slovenski hiši.
ČETRTEK, 17. marca:
ZSMŽ San Martín vabi na mesečni sestanek v domu ob 16h. Govorila bo ga. Mirjanka Voršič Truden o obisku pri Mariji v Salti. Vsi lepo vabljeni.
Seja Medorganizacijskega sveta, ob 20. uri v Slovenskem domu v Carapachayu.
SOBOTA, 19. marca:
Popravni in dopolnilni izpiti, vpisovanje in začetna sv. maša na SSTRMB v Slovenski hiši.
NEDELJA, 20. marca:
Biserna maša p. Kukovica, ob 12. uri v sanhuški stolnici.
SOBOTA, 26. marca:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.
SREDA, 30. marca:
Učiteljska seja, ob 19.30 uri v Slovenski hiši.
ČETRTEK, 31. marca:
Potovanje v SCHÖENSTATT, prijave pri Pavli 4658-6157 ali Anici 4691-0937. Vsi prav lepo vabljeni!
NEDELJA, 3. aprila:
Tombola na Pristavi

TRADICIONALNA TOMBOLA NA PRISTAVI

V Nedeljo, 3 Aprila

Tombola bo ob vsakem vremenu.
Tablice v predprodaji po znižani ceni.
Pričakujemo Vas!

Poletni urnik v Slovenski hiši

V počitniških mesecih, do novega sporočila, bodo pisarne v Slovenski hiši (Svobodna Slovenija, Zedinjena Slovenija, Dušnopastirska pisarna) uradovale **od ponedeljka do petka, od 12. do 18. ure.**

Hvala za razumevanje.

Začetek slovenskih šol:

Balantičeva šola, sobota 19. marca ob 8,10
Baragova šola, sobota 19. marca ob 8,00
Jurčičeva šola, sobota 19. marca ob 8,30
Prešernova šola v soboto 19. marca ob 8,30
Rožmanova šola, v soboto 19. marca ob 8,15
Slomškova šola, v soboto 19. marca ob 8,15
Jegličeva šola, v soboto 19. marca ob 9,30

ODDAJAMO V NAJEM

dvosobno stanovanje
z dnevno jedilnico in parkiriščem,
v Šiški, 10 minut od središča Ljubljane.
Za več podrobnosti se obrnite na
tel.: 15-5842-5432

SLOVENCİ IN ŠPORT

NASILJE PA TAKO!

Disciplinski sodnik Nogometne zveze Slovenije Simon Jeglič je po odigranem 20. krogu 1. SNL naložil najvišjo kazen velenjskemu Rudarju, ki bo zaradi nešportnega obnašanja navijačev - ti so po končani tekmi proti sodnikom metali snežene kepe - in nogometašev na igrišču "lažji" za 760 evrov.

SEDMO MESTO – NAJBOLJŠE DO SEDAJ

Norvežanke so na svetovnem prvenstvu nordijskih smučarjev v domačem Oslu osvojile zlato medaljo v štafeti 4 x 5 kilometrov. Srebro je pripadlo Švedinjam, bron pa Finkam. Slovenija v postavi Anja Eržen, Petra Majdič, Vesna Fabjan in Barbara Jezeršek je osvojila sedmo mesto. Temeljni kamen za najboljši slovenski štafetni nastop v zgodovini tekov je postavila Anja Eržen, ki je za najboljšimi zaostala manj kot minuto. Majdičeva je štafeto pripeljala celo na peto mesto, Fabjanova in Jezerškova pa sta zadržali visoko uvrstitev.

ZAENKRAT V POLFINALE

Slovenska teniška igralka Polona Hercog je na turnirju WTA v Monterreyu v konkurenci dvojic prebila že v polfinale. Hercogova je v paru s Nemko Gorges v četrtfinalu premagala kanadsko-ameriško dvojico Eve Pelletier - Ahsha Rolle.

OSEBNE NOVICE

Nova diplomantka
Meseca decembra lanskega leta je na univerzi del Salvador diplomirala **Cecilija Skubic** in postala Licenciada en Administración de Recursos Humanos. **Novi diplomantki želim obilo uspehov!**

Začetna proslava slovenskih osnovnih šol nedelja 13. marca v Slovenski hiši

- ob 16. uri: sv. maša na čast sv. Duhu
- po sv. maši v dvorani škofa Rožmana sledi igra

PANJSKE KONČNICE

Nastopajo sedanji in bivši učenci slovenske šole Josipa Jurčiča
Režija: ga. Ani Klemen-Boltežar
V veži pred dvorano razstava ročnih del udeležencev otroške kolonije v Cordobi

Vstopnina: \$10.- za otroke - \$20.- za odrasle

Vsi lepo vabljeni!

SLO FUNDACIÓN *Formar en Valores*

Fundación SLO informa el comienzo de actividades del

COLEGIO ESLOVENO

ANTON MARTIN SLOMŠEK

URADNA SLOVENSKA ŠOLA

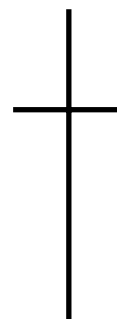
Začetek šolskega leta 2011
Usmerjeno otrokom slovenskega porekla.
Podaja slovenske kulture, jezika in pesmi.
Verouk.

Inicio ciclo lectivo 2011
Abierto a alumnos argentinos en general.
Complementación con la cultura y costumbres eslovenas.
Catequesis.

EDUCACIÓN INTEGRAL

COLEGIO
Rafael Obligado 579 - B° Trapiche
5501 - Godoy Cruz - Mendoza
Tel: (0261) 15 566 7330
colegioesloveno@gmail.com

FUNDACIÓN SLO
Roberto M. Ortiz 1518
5547 - Godoy Cruz - Mendoza
Tel: (0261) 427 1986
fundacionslo@gmail.com

„Jaz sem vstajenje in življenje.
Kdor v me veruje,
bo živel, tudi če umrje.“
(Janez 11.25)

Vsem prijateljem in znancem sporočamo, da je v soboto, 26. februarja 2011 v 43. letu starosti po dolgi bolezni odšel k Gospodu naš ljubi mož, sin, ati, brat in stric

Franci Selan

Zahvaljujemo se vsem, ki ste ga prišli kropit. Posebna zahvala g. mons. Mirku Grbcu za oskrbo v bolezni, podelitev zakramentov in pogrebno mašo, g. župniku Luisu Haurisku za molitve ob krsti, ter vsem, ki so mu stali ob strani v bolezni.

Žalujoči:

žena: **Sandra**

hčerki: **Evelyn** in **Ludmila**

starša **Marija** in **Ciril**.

bratje: **Aleksander** z družino, **Ana** z družino, **Pavel** ter **Silvija** z družino.

ter ostalo sorodstvo.

Buenos Aires, Šmarje Sap, Adergas in Trata pri Velesovem.